

BİR KARGANIN ROTASI

Salim Nizam

- Doktorun beyaz terliklerine bakıyordu. Doktorun kan bulaşmış beyaz terliklerine... Odada kesif bir ilaç ve necaset kokusu vardı. Karısı Gülbahar, bu sabah gelmişti köyden. Gelirken bir sepet dolusu kara incir getirmişti. Doktoru kapıda görünce utanmış, ördeği hızla yatağın altına koymuştu. Çiş dolu ördeği elinde görmesin diye yapmıştı bunu. İçeride ilaç kokusu, çiş kokusuna karışmıştı, biraz da ağır bir nefes kokusu vardı. Dışarıda büyük bir savaş vardı ve ağaçlar birbirine girmişti. Servi ağaçları dallarını yere kadar eğiyordu. Doktor iki hemşireyle birlikte gelmişti odaya. Doktor kirli terlikleriyle bir adım daha atmıştı. Hasta yatağında öylece yatıyordu, beyaz bir çarşafın altında üryandı tüm vücudu. Gülbahar köyden yeni gelmişti. Gülbahar bir köy minibüsüne atlayıp gelmişti bu sabah. Köyden biraz incir getirmişti. Bir sepet dolusu kara incir. Doktorun elinde bir dosya vardı ve kara bir kalem. Doktorun parmakları uzundu. Dosyanın üzerine kalemle bir şeyler yazıyordu. Permalı saçlı olan hemşire gülüyordu bir şeye. Kim bilir aklına ne gelmişti. Ya saçları sarı boyalı, dudağı ciğer kırmızısı olan hemşire niye somurtmuştu? Doktorun beyaz, kirli terlikleri vardı. Beyaz pantolonunun iki paçasında kan izleri. Doktorun bembeyaz önlüğü dizlerine kadardı. Cebinde şişkin bir şey vardı. Doktor, hastanın karısına bir şeyler soruyordu. Dışarıda çetin bir rüzgâr vardı. Serviler dallarını yere kadar eğmişti. Gülbahar utangaçtı, doğru dürüst adını bile söyleyemezdi. Kızarırdı her şeyde. Zaten doktorun odaya girdiğini görünce elinde bir ördekle kalakalmıştı. Bu sabah kırmızı minibüse binip gelmişti. Doktorun omuzları genişti, göğüs cebinde iki kalem asılıydı. Adı yazıyordu yaka kartında. Bir de halka küpe takmıştı kulağına. Doktorun stetoskobu boynunda asılıydı. Hemşirenin biri zayıf, biri balıketliydi. Dışarıda rüzgârla ağaçların savaşı vardı. Dışarıda Gümüşçay Ovası'nda doru bir ata binmiş Makedonya Kralı Büyük İskender'in Pers askerleriyle kılıç kılıca amansız savaşı vardı.

“İncir alır mısınız?” dedi utangaç bir ses. “Daha yeni topladım. Sabah erken getirdim.”

Doktorun beyaz terliklerinde ve paçalarında kan izleri vardı. Kara bir incir almıştı eline.

“Ben incir sevmem.” dedi somurtkan hemşire. “Dişlerimin arasına kaçıyor çekirdekleri.”

Dışarıda Gümüşçay Ovası’nda Makedonya Kralı Büyük İskender’le Pers askerlerinin kıran kırana savaşı vardı. Dışarıda askerlerin durduramayacağı amansız bir rüzgâr.

“Çok fazla kıpırdatmayın.” dedi doktor karısına dönüp. Doktorun uzun bir boynu, kalın gür kaşları ve mavi gözleri vardı. Kıvrır kıvrır saçları incir karasıydı. Kirpikleri ok oktu. Çok yakışıklıydı doktor. Elindeki incirin yarısını ısırmişti. İnciri seviyor olmalıydı.

“Ben incir sevmem.” dedi somurtkan hemşire. Kapıdan çıkan genç doktorun omuzları genişti, üstelik boyu uzundu. Beyaz önlüğü dizlerine kadardı.

Gülbahar köyden bu sabah gelmişti. Biraz kara incir getirmişti gelirken. Dünden beri sırtüstü yatıyordu kocası. Göğsünde şiddetli bir ağrı vardı. Uzun boylu onkoloji doktoru son ameliyatının iyi geçtiğini söylemişti karısına. Yine de yerinden kıpırdatmaması gerektiğini tembihlemişti giderken. Gülbahar incir sepetini bıraktı elinden. Bir dam ineğe bakmak, tavuklara yem vermek ve bir sepet incir toplamak için gidip geliyordu köye. Biraz da kocasına temiz çamaşır getirmek içindi gidişi. Gülbahar, doktor ve iki hemşire gittikten sonra kesif kokulu ördeği yine aldı eline. Gülbahar elinde çış dolu bir ördekle tuvalete kadar gitti. Gülbahar elindeki ördekten kocasının kesif kokulu idrarını klozete dökerken koyu sarı olduğunu gördü.

Uzun sürmüştü. Gülbahar tuvaletteydi hâlâ. Gülbahar elinde bir ördekle tuvaletteydi. Göğsünde bir ağrı vardı hastanın. Uzun süredir kemoterapi alıyordu hasta. Bir de ameliyatlar. Doktor yasaklamıştı. İncir yiyemezdi. Peki, Gülbahar kara incirleri kime getirmişti?

Dışarıda rüzgârla servi ağaçlarının savaşı vardı. Dışarıda Gümüşçay Ovası’nda Makedonya Kralı Büyük İskender’le Pers askerlerinin kıran kırana savaşı vardı. Ben incir severim, dedi hasta. Ben incir severim ama doktorum yasakladı. Oysa kara inciri ne çok severim!

Karısı tuvaletteydi hâlâ. Yoksa kara incirler midesini mi bozmuştu? İncir sepeti masada duruyordu. Kara karaydı bütün incirler. Oysaki kara incirler dün gece dalında duruyordu. Kara incirlerin dibinden bal damlıyordu. Gülbahar, incirleri doktora getirmişti. Oysa doktor bir tanesini yiyebilmişti. Kocası da incir severdi. Doktor yasaklamış olsa da bir parça yedirirdi nasıl olsa. Gülbahar incirleri gün doğmadan toplamıştı. İncirleri toplarken kocasını düşünmüştü.

Yüreğine ateş düşmüştü, kocasının kanser olduğunu öğrendiğinde. Göğsüne bir bıçak saplanmıştı o sıra. Gümüşçay Ovası'nda bir Pers askerinin keskin kılıcı gibi acı vermişti ona.

Gülbahar, dedi. Sesi yorgun ve güçsüzdü. Duyuramadı hiç karısına. Tuvalette sifonun sesini duydu birden. Bir daha seslenmedi karısına. Şimdi gelirdi nasıl olsa. Tam o sırada bir karga kondu çatıya. Tüyleri parlak ve incir karasıydı. Rüzgârda savruluyordu parlak ve incir karası tüyleri. Kim bilir nerelerden uçup gelmişti!

Akşam da karganın tüyleri gibi çöktü şehrin üstüne. Dışarıda çetin bir rüzgâr vardı. Lodos balığı gibi serseme dönmüştü hasta yatağında. Dışarıda ağaçlar lodosta cin düğününde gibiydi allak bullak. Karganın alaca böcek gibi parlak tüyleri rüzgârda savruluyordu. Gülbahar tuvaletteydi hâlâ.

Bir karganın rotası, dedi. Bir karga gün boyu nasıl bir rota çizer? Üzerindeki örtünün altında çıplaktı. Yeni kefenlenmiş bir ölü gibi çırılçıplak. Biraz geç kalınsaydı, üstünde kefen beziyle morgda olacaktı şimdi. Ayak parmağına takılmış üstünde adı yazılı bir künyeyle...

“Gülbahar çabuk dön, ölüyorum! Tuvalette bu kadar uzun kalır mı bir insan?” Dışarıda otomobillerin farları, dışarıda lodos cinlerinin düğünü var. Çatıya baktı. Karga gitmişti. Kim bilir rotasını nereye çizmişti? Tüyleri bir alaca böcek gibi parlak karga yarın yine gelir miydi? Sordu kendine: Bir karganın rotasını neden bu kadar önemsedim? Sonra umursamadı bunu. Bir mandabatmaz kahve çekti canı, biraz kara incir... Ama Gülbahar daha tuvaletten dönmemişti. Kara karga gitmişti. Karanlık gecede kaybolup gitmişti. Kim bilir rotasını nerele çizmişti. Bir kavak ağacının üstünde miydi yuvası, yoksa uçsuz bucaksız bir tarlanın ortasında koca ahlat ağacında mıydı? Yarın karga yine gelir miydi?

Gülbahar dönmemişti hâlâ. Kalbinde Pers askerlerinin kılıç yarası. Tavanın beyazlığına bakıyordu sadece... Tavanda üstü sinek pislikleriyle dolu bir lamba yanıyordu. Doktorun kirli terlikleri ve paçaları gibi benek benekti lamba. Tavan tam beyaz değildi aslında. Dallanıp budaklanan çizgiler vardı üstünde. Dışarıdaki lodosun önündeki ağaçların dalları gibi çatal çataldı tavan. Bir karganın gökyüzünden bakıp gördüğü kıvrım kıvrım yollar gibiydi. Yoksa hastanenin çatısına konan karga onların köyünü biliyor muydu? Gülbahar'la yaşadığı duvarları badanasız evi biliyor muydu? Acaba karga, hiç onların çatılarına konmuş muydu? Ya onkoloji doktorunun ısırdığı kara incirlerden gakmalamış mıydı?

Tüyleri alaca böcek gibi parlak karga onun köy kahvesinde kumar oynayışlarını, beş parasız eve dönüşlerini hiç görmüş müydü? Kasabanın meyhanesinde saçları sarıya boyalı buğday tenli kızlarla günaha girişlerinden hiç haberi var mıydı? Güldane'nin de haberi yoktu bunlardan, bir tek kumar oynadığını biliyordu. Bir keresinde kahvenin camlarını yere indirmişti Gülbahar. O sıralar gençti, güzeldi, tazeydi. Üç bebe doğurmuştu ona. Çok fazla içkisi yoktu has-

tanın. Kumar illetinden ve sigara meretinden bir türlü kurtulamamıştı. Bir de meyhanenin sarı saçlı kızlarının cilveli gülüşlerinden. O zamanlar gençti, güçlüydü, kuvvetliydi. Taşı sıksan suyunu çıkarırdı. Sarıköy Ovası'nda gün boyu çeltik biçer, bana mısın demezdi. O kadar yorgun olsa da daha gün batımında tutardı meyhanenin yolunu. Sarıköy Meyhanesi'nin kızlarının etekleri alevdendi, sarı saçları akşam güneşi gibi savrulurdu rüzgârda. Kara karga, onu meyhanedeyken görmüş müydü hiç? Tüyleri alaca böcek gibi parlak karga onu çeltik biçerken de görmüş müydü? Saçları akşam güneşi olan meyhane kızlarının saçının bir telini ahlat ağacındaki yuvasına hiç götüren olmuş muydu?

Öldün mü kız Gülbahar? Yoksa bana küstün mü? Kalbimde Pers askerlerinin keskin kılıç yarası var Gülbahar. Demek ömür dediğin de bir rotaymış, dedi. Çeltik tarlaları, meyhane yolu, hastane merdivenleri... Ateş bastı bunları düşündükçe. Sırtı çok terlemiş olsa da kıpırdıyamadı. Hadi kız Gülbahar gel! Az daha kefenimi giyecektim bu sabah. Elinde bir sepet kara incirle dul kalacaktın. Haberinin bile olmayacaktı garip ölümünden. Demek ömür bir rotaymış. Çeltik tarlaları yol yol oldu gözünde. Demek ömür böyleymiş. Sabah çıktım evden, akşam dönüyorum.

Bir karganın rotası, dedi. Kara karga akşam olunca hangi ağaca döneceğini bilir miydi? Ya ben, çok mu günah işlemişim Gülbahar? Evim uzak göründü gözüme. Bugün beyazlarını giymişim. Meğer bugün ölümümü giymişim. Tanrı'ya söyleyecek sözüm kalmadı Gülbahar. Kırdığım kalpler, ettiğim yeminler, sonu gelmez yalanlar, ertelediğim özürler, yüklendiğim günahlar...

Evliliğini düşündü. Gülbahar'ı beyaz gelinliğiyle... Onu gerdek yatağının başında hayal etti. Onun sofrası kuruşlarını, tütün kırışlarını, türlü fedakarlıklarını... Tüm yokluklarına rağmen saçını süpürge etmiş, gitmemişti bu evden. Bahçesinde bir dam, bir kümes, bir de hela bulunan bu üç gözlü fukara evden. Tüm zorluklara, tüm yokluklara rağmen kalmıştı. Kocasını çok mu sevmişti? Bir an yuvasız kuşlar gibi hissetti kendini. Titredi. Akşam olunca yuvasına dönmeyen kuşlar üşür müydü?

Çocukları geldi aklına. Çocuk da değildiler ya şimdi! Kazık kadar adamlardı. Onlar da başka ağaçlara uçmuş kuşlar gibiydi şimdi. Her biri bir dala yuvasını kurmuş, evlenip barklanmıştı. Gözünden bir damla yaş süzüldü bir ara. Gülbahar'a çok mu haksızlık etmişti? Ağladığını kimse görmesin diye gözlerini sımsıkı kapadı. Karganın tüyleri gibi petrol karası olmuştu gece. Dışarıda lodosun uğultusu... Dışarıda lodosun önünde savaşıyor servi ağaçları. Dışarıda rüzgâr duvarları dövüyordu. Ömrünün tüm anılarını tokatlıyordu rüzgâr. Hastane odası bir rüzgâr gibi uğulduyordu. Kulağına fısıldıyordu tüm geçmişini. Gün batımı yaklaştı, diye düşündü. Kargalar akşam olunca kavak ağaçlarındaki yuvalarına uçarlar. Kargalar, kavak ağaçlarındaki yuvalarına çığlık çığlığa dolurlar. Sürü hâlindeyken korkmazlar hiç. Belki de yalnız ölmekten korkar bir karga.

Bir karga her gün nasıl bir rota çizer? Kalbi daralıyordu düşündükçe. Sırtüstü yatmaktan sıkılmıştı. Rüzgârsız günlerdeki kavak ağaçları gibi sağından soluna kıpırdayamıyordu şimdi. Üstelik çırılçıplaktı.

Bir karganın rotası varsa... Ya benim ömür rotam? Belki de mesele kaç yıl yaşadığı değildi, kaç akşamı eve dönerek kapattığıydı. Çok sabırlıymışsın Gülbahar, bunca yıl beni terk etmediğin için! Hasta derin bir nefes aldı. Bir iç geçirdi. Gülbahar tuvalete gitmişti. Elinde bir ördekle tuvaletten dönmemişti hâlâ.

Oda kapkaranlıktı. Duvarlara otomobillerin farları yansiyordu. Tavanda ömrünün tüm yolları... Tüpleri alaca böcek gibi parlak karganın gökyüzünden baktığı gibiydi bütün yollar. Bazı yollar açıktı, bazısı kapalı, bazısı çıkmazdı. Bazısının sonu kötüydü. Ömür rotasını çizerken ne çok günah yüklenmişti. Gülbahar, diye seslendi. Hadi gel! Yoksa Gülbahar, elinde çiş dolu bir ördekle onu terk mi etmişti? Ne olur beni terk etme Gülbahar! Seni görmediğim zamanlar kalbime bir Pers kılıcı saplanıyor inan. Kalkamıyorum yerimden. Kıpırdayamıyorum. Beyazlarımı giymiş ve çırılçıplağım. Kalbimdeki kılıç yarası mı yoksa günahlarımın ağırlığı mı acı veriyor bilmiyorum. Ömür bir kuşmuş. Sabah uçtum, akşam eve dönüyorum. Gülbahar affet beni, seni seviyorum.

Lodos mu açmıştı kapıyı? Meyhane kızlarının sarı saçlarını darmadağın eden, lodos cinlerinin düğününü allak bullak eden rüzgâr. Açık kapıdan sabah ezanı doldu odaya. Ezana hürmet doğrulmaya çalıştı yerinden. Kımıldayamıyorum, dedi. Başım çok ağrıyor bu sabah. Üstelik kalbimde bir Pers kılıcı yarası.

Sonra gözlerini tavanda sabit bir noktaya dikti. Bir ala kargayı gördü ahlat ağacındaki yuvasında. Karga ona bakıyordu hâlâ. Karanlıkta kanat seslerini duyuyordu. Ona doğru uçuyordu, biliyordu. Açık kapıdan biri girmişti. Usul usul sokuluyordu yanına. Ala kargayı uçurmak ister gibi dalından, ahlat ağacına bakarak seslendi.

Bir karganın rotasıydı senelerim. Her kimsen sus, konuşma, istemem. Sadece dileğim şudur: Ellerimi açabilsem Tanrı'ya çünkü ömrümde hiç secde etmedim.

Dışarıda rüzgâr vardı. Lodos henüz dinmemişti. 302 numaralı onkoloji kliniğinde pencere önündeki masada, bir sepet dolusu kara incir duruyordu. Sabah gelen hemşire hastayı yatağında ölü bulunca çılgına döndü. Ama onu asıl çılgına döndüren, hastanın açık kalan gözleri değildi. Elinde bir ördekle yerde kaskatı bir hâlde yatan, kınalı saçları alevden, ihtiyar bir kadındı.